

# Ten správny vzťah



**Názov poviedky:** Ten správny vzťah (séria Potterovci)

**Autor textu a banneru:** Tessa

**Pairing:** JSP/LK

**Varovanie:** slash, sex, možné vulgarizmy

**Upozornenie:** voľné pokračovanie drabblikov - Ten správny kurz, Ten správny muž :)

## 1. kapitolka - Prázdný byt

### 1/100

Přišel neskoro. Primiestnil sa do prázdneho bytu. Vlastne... do takmer prázdneho. Ak nerátal nábytok, ktorý tu evidentne zanechal.

James mal srdce až v krku. Nezmyselne behal po skromnom dvojizbovom byte, ako keby dúfal, že ho nájde schovaného pod posteľou ako bojazlivé malé decko.

Lenže tým Levi Kurvits nikdy nebol.

V hlave mu zaznelo jeho sarkastické – Si hlupák, James Potter! Obyčajný hlupák! – keď mu navrhol, aby na všetko zabudli. A vzápätí z neho vyšlo, či by sa nemohli stretávať, ale tajne.

Vtedy dostal takú do zubov, akú už dlho nepamätal. Levi ho vzápätí vyhodil z bytu a jeho tvár neskrývala sklamanie.

### 2/100

Popravde, James sa za tie slová hnusil sám sebe. Levi musel nadobudnúť pocit, že ho chce iba využiť a vlastne sa nemýlil. Lenže James to nemyslel zle. Iba to... nedomyslel. Ako vždy.

Sestra mu neraz vyčítala ľahkomyselnosť a brat pojašenosť. Matka hovorievala o hyperaktivite a otec sa iba usmieval a s nostalgiou spomínal na svojho krstného otca, po ktorom mal Jamie druhé meno.

Faktom ostávalo, že bol všetkým, čím ho titulovali, ale v prvom rade bol totálnym hlupákom. Levi mal pravdu. A aj za to sa musel hanbiť sám pred sebou.

Sklamal nielen Lotte a jej rodičov, ale i Leviho.

### 3/100

To zistenie bolo ťaživé a nepríjemné. Pociť hanby a bezmocnosti iba všetko zhoršoval. Keď sa z Holandska pred dvoma týždňami odsťahoval, myslel si, že to prebolí, že to časom prejde, ale výčitky svedomia ho odmietali opustiť i na rodnej pôde. A že sa cítil mizerne neboli na vine len ony.

Kiež by mu tu zanechal aspoň pár riadkov, ale na druhej strane, prečo by to robil? Ublížil mu. Zachoval sa ako sebecký idiot a už to nemohol zmeniť.

Túžil ho nájsť a povedať mu, že to tak nemyslel. Že v sebe zatiaľ nemá úplne jasno, ale má ho rád a...

### 4/100

Vrátil sa, ale nie na svadbu. Miesto toho sa prezliekol, vybral si z chladničky pivo a prešiel do obývačky, aby sa uvelebil pred telkou.

Big Ben práve odbíjal polnoc. Stíšil telku na znesiteľné minimum a snažil sa nemyslieť. Nešlo to. Pred očami sa mu jednoducho mihal obraz ostrážitých svetlomodrých očí usadených v oválnej tvári rámovanej plavými vlasmi. Keď sa zadíval na svoju dlaň a prsty, mal pocit, že ich jemné pramene medzi nimi stále môže cítiť.

Prišiel o všetko. O kariéru metlobalového hráča, o Lotte i o Leviho. Ale len jedno z toho ľutoval najviac.

### **5/100**

V pondelok sa ukázal v práci medzi prvými. Nikdy nebýval dochvilný, ale teraz nespával dobre a ráno vítal ako najlepšieho priateľa. Dal si sprchu, urobil si kávu a raňajky.

Nesnival o tom, že bude pracovať ako športový analytik metlobalu na ministerskom oddelení Čarodejnických hier a športov, ale čakal, že to skôr, či neskôr príde.

Výsluhový dôchodok ho však zastihol priskoro. Merlin, veď ešte nemal ani tridsať a už ho odpískali. Takže teraz bol odsúdený tráviť čas oveľa nezáživnejšie.

Povzdychol si a ponoril sa do štatistík výsledkov, ktoré mu práve doručil poslíček. A popritom sa pohrával s myšlienkou, ako Leviho vypátrať.

## **2. kapitola - Zlý pocit**

### **1/100**

Nebolo to ľahké rozhodnutie. Vlastne... bolo preňho jedno z najťažších, aké kedy urobil. Zaľúbil sa, len aby dostal vzápätí riadnu facku tvrdej reality. Čo iné mohol čakať?

Zamiloval sa do sestriho priateľa! A nie len tak hocijakého. James Sirius Potter...

Koľko nocí s tým menom zaspával na perách alebo len vo svojich myšlienkach?

Levi sa pretočil na bok a vrhol neprítomný pohľad na akýsi televízny kvíz.

Vedel, že sa nezachoval najlepšie. A zbabelo. Vynadal Jamesovi po tom, čo ho zvedol, zranil sestrine city a zbalil sa bez rozmyslu len preto, lebo mal pocit, že útek bude najlepším riešením.

Možno chvíľku.

### **2/100**

Mýlil sa. A kým si to konečne uvedomil, od jeho zbrklého úteku z Haagu prešli dva týždne.

Heesch rozprestierajúci sa severne od Tilburgu, ktorý ležal na juhu Holandska mal vždy rád a páčilo sa mu tam. Možno aj preto, že sem chodieval na prázdniny k nebohým starým rodičom. Ich vidiecky domček bol preňho odjakživa iným svetom a takým príjemným malým útočiskom od rušného veľkomesta. Nie, že by mesto nemalo svoje čaro.

Mal pocit, že s Jamesom by ho mal každý jeden kút sveta, aj ten najzapadnutejší a najnudnejší.

Posadil sa a oprel sa lakťami o kolená. Zlý pocit iba silnel.

### **3/100**

Zlý pocit zo seba samého.

Nemal právo vynadať Jamesovi, keď on sám sa nezachoval o nič lepšie. Čo chcel tým útekem vyriešiť? Veď iba nezmyselne predlžuje svoju vlastnú agóniu!

Zbalil sa mávnutím prútika a pevne rozhodnutý prestať naďalej skrývať svoje tajomstvá, svoje pravé ja... sa premiestnil do rodičovského domu.

Bol nervózny, napätý, neoholený, ale už nechcel cúvnuť. Nemohol. Rodičov našiel v záhrade nad šálkou kávy.

„Potrebujem sa s vami zhovárať,“ povedal a dodával si odvahu k svojmu priznaniu.

„Áno, zlatko?“ ozvala sa mama, ktorá ho krátko objala a pobožkala na líce. Objatie jej opätovoľ. Možno bude ich posledné v živote.

#### **4/100**

„Chcel som vám povedať, že... že...“ zajakával sa ako školák a cítil sa trápne o to viac, že sa červenal. Vedel to tak bezpečne ako i to, že svojho otca tým rozhodne nepoteší.

„Páčia sa mi muži. Od kedy si pamätám. Mrzí ma to, ale nejde to inak.“

Otcova tvár sa premenila na kamennú masku. Videl to a presne zaregistroval ten moment, kedy sa tak stalo. Akoby sa v tom mužovi čosi zlomilo. Zmenilo. Modré oči sa premenili na dva ľadové krištály. Mrzili ho do špiku kostí a jemu sa vďaka tomu ešte viac spotili dlane a zovrelo mu žalúdok.

#### **5/100**

Mama sa naňho dívala s prstami priloženými na perách a zmätokom v nežných hnedých očiach. Iba krútila hlavou.

„Nechápem. Nechodil si predsa s Helgou?“

Sotva mohol reagovať. Chodil s ňou, iste, ale to bolo ešte dávno, na strednej škole.

„A čo Mirthe od vás z práce? Myslela som, že vy dvaja...“ nedokončila.

„Nie mama, sme len priatelia. Vždy sme boli.“

Jeho otec vstal a spravil pár krokov. Preč od nich dvoch. Vložil si ruky do vreciek, než neobrátil hlavu a nevyštekol cez rameno: „Dúfam, že sa to nikto z našich známych nedozvie! Tú hanbu by som neprežil!“

Levi naprázdno prehltol.

#### **6/100**

Pozrel na mamu, ale tá len sedela na svojom mieste v tej istej strnulej pozícii a v srdcovitej tvári mala neprítomný výraz. Stále krútila hlavou.

„Mama,“ zamrmlal sotva počuteľne, ale ona nereagovala. Ani naňho nepozrela.

Podišiel k nej a chcel sa jej dotknúť, ale vtedy zjojkla, akoby jej ublížil.

„Bude lepšie, ak odídeš.“

Hlas jeho otca znel nekompromisne. Vždy to bol tvrdý a neoblomný muž, nemalo zmysel dohadovať sa s ním. Svoj názor by sotva zmenil.

Pozrel na mamu. Posledný raz. „Mrzí ma to. Ja som to nechcel.“ Sotva počuteľný šelest, slabší ako poryv podvečerného vetra.

Obrátil sa na odchod.

## **7/100**

Vrátil sa do svojho prenajatého bytu celý roztrasený. Kto mu mohol zazlievať, že si doprial dvojitú dávku ginu? Pravda, trochu to s ním potom prehnal. Noc strávil nad záchodovou misou celý zelený. Nikdy neholdoval alkoholu. Mal rátať, že to inak nedopadne.

Mal rátať so všetkým.

Ale v poslednom čase to vyzeralo, že robí jedno chybné rozhodnutie za druhým. Akoby sa nedopatrením ocitol v nejakom bludnom začarovanom kruhu, z ktorého nebolo úniku.

Ostal sám.

Škoda, že nemal aspoň spolovice takých chápacích rodičov ako jeho kamoška Elise, ktorí ju bez problémov podporili. Teraz bola zasnúbená s Nikki a plánovali si spoločnú budúcnosť.

## **8/100**

Jeho život sa zmenil na rutinu. Práca, práca, práca... Občas malá prechádzka mestom, občas víkend v Heesch. A znova práca.

Potreboval sa zamestnať, aby nemyslel. Aký malo zmysel trápiť sa?

Od rozhovoru s rodičmi ubehol takmer mesiac. O sestre nepočul. Nemal chuť ozvať sa jej a vypočuť si na svoju osobu všetky nadávky, na aké by si len spomenula.

A opäť začal kresliť. Tak dlho nekreslil, až si najprv myslel, že časom zabudol, ale mýlil sa.

Šlo to samo. Jediným problémom bolo, že dookola maľoval a zachytával tú istú tvár, tie isté oči, tie isté pery...

Vari sa nadobro zbláznil?

## **9/100**

Studený november sa ukázal v celej svojej kráse. Mrazilo a fúkal studený vietor. V redakcii Haagskeho športového čarodejníckeho časopisu Vechter pôsobil ako fotograf a príležitostný redaktor. Radšej však fotil ako písal. A dnes len upratoval šuplíky, triedil negatívy a vyhadzoval staré nepotrebné, či nevydarené fotky.

Na dvere malej kancelárie mu zaklopala Mirthe s ružovými krátkymi vlasmi, ostrihaná na chlapca. Prezrádzali ju malé prsia ukryté pod tričkom s dúhovým nápisom Liefde zit in de lucht (Láska je vo vzduchu) a minisukňa ozdobená niekoľkými striebornými zicherkami rôznych veľkostí.

V každej ruke mala lákavo rozvoniavajúci hrnček kávy a na okrúhlejšej tvári žiarivý úsmev.

### **10/100**

Kto by sa jej po pár presne mierených otázkach nezdôveril? Aj keď nie celkom dobrovoľne. Mal pocit, že mu kávu ochutila niečím špecifickým ako bolo sérum pravdy. Napriek tomu sa na ňu nemohol hnevať.

„A to si v sebe dusil celý ten čas? Prečo si sa mi nezdôveril skôr?!“ opýtala sa pohoršene.

„Prečo? Lebo si mi ochutila kávu až teraz, dofrasa, Mirthe!“ Ani sa neunúval s jej dopitím.

„Bola to len kvapka. Pre tvoje dobro!“ bránil sa. „Tvoj foter je kretén. Nikdy som ho nemala rada. Upätý debil, nič iné! Máš šťastie, že si celkom iný a nie po ňom.“

## **3. kapitola - Ten, čo chýba**

### **1/100**

Detský svet, butik s detským oblečením bol ďalší v poradí, ktorý v to piatkové popoludnie s Lily navštívili.

„Vieš, že si pripadáš ako tvoj osobný domáci škriatok?“ postáždžoval sa, ale ona si len prehodila vlasy cez rameno a zachichotala sa. „Vážne, Lil, nakupujem s tebou naposledy. Cítim sa tu...“ poobzeral sa a zamračil, keď si všimol pohľady ostatných žien.

„Jamie, oni mi ťa len závidia! Si fešák, ak by si to náhodou nevedel. A ja mám ohromné šťastie, že mám takého úžasného brata.“

„Máš aj druhého brata,“ ohradil sa znudene. Toto ho nebavilo. Nechápal, čo tie ženy na nakupovaní vidia.

### **2/100**

Sestrino biele čelo sa zvrátilo obavami. „Veru. Musím mu napísať. Alebo mu radšej zavolám, to bude rýchlejšie. Dlho sa neukázal.“

„Končí mu semester, pokiaľ viem a začínajú skúšky. Má toho teraz dosť.“

„A čo tá profka? Ešte s ňou má problém?“

James mykol plecami. „Nespomínal ju. Tentoraz,“ prehodil a vrhol túžobný pohľad k dverám, ktoré sa otvorili a malý zvonček oznámil príchod nových zákazníkov. Boli to dvaja muži. Prekvapivo. Na ježka ostrihaný aziat a štíhly, nevysoký mulat. S dieťaťom v peknom svetlomodrom nosiči, ktorý mal aziat na sebe. Dieťaťo tak odpočívalo priamo na jeho hrudi.

Zosmutnel. On čosi podobné nezažije.

### 3/100

Lily si našťastie nič nevšimla. Kúpila pár vecičiek neutrálnej farby a jednu hrkálku. Bol šťastný, keď vychádzali preč.

„Už viete, čo to bude?“

Jeho mladšia sestra si pohladila vypuklé bruško a venovala mu spokojný úsmev. „Nie. Chceme sa nechať prekvapiť. Draco súhlasil.“

„Skutočne?“

Lily prevrátila očami. „Bude z neho skvelý otec. Viem to. Pozri sa, akého úžasného človeka vychoval zo Scorpiusa.“

„Asi máš pravdu. Nechcel som rýpať.“

„Bude ti odpustené za šálku dobrého bylinkového čaju a kúsok koláča,“ nadhodila šibalsky.

„Vydieračka!“ uškrnul sa, ale nenechal sa ňou prehovárať dvakrát.

Zapadli do prvej cukrárne po ceste a obaja si rýchlo objednali.

### 4/100

„Ako sa ti vlastne vodí?“

James odul pery, premýšľajúc, čo jej vlastne odpovedať. „Práca ma začína nudiť, som stále sám a Lotte ma najnovšie bombarduje svojimi výhražkami. Takže super!“

„To chce čokoládový koláč,“ skonštatovala súcitne.

„A čo Levi? Neozval sa?“

James pokrútil hlavou. Čašníčka im doniesla objednávku a on sa bez veľkých rečí pustil do svojho dezertu.

„Možno potrebuje čas. Usporiadať si veci a...“

„Lil, si milá, ale ja tomu už asi neverím. Ale s tým časom máš pravdu. Asi bolo fajn, že som ho nezastihol. Dostal som príležitosť usporiadať si vlastný život.“

„Nestrácaj nádej. Nie, ak oňho stojíš,“ radila.

### 5/100

James sa vrátil domov len čo odovzdal s nákupami maximálne spokojnú sestru jej manželovi. Draco ho volal na drink, ale on sa ospravedlnil. Nemal náladu.

Prečítal si otcov odkaz, ktorý mu doniesla Scorpiusova sova a dobla ho pritom namrzene do prsta. Asi tu nejakú chvíľu čakala. Zamračil sa na ňu.

„Za toto nedostaneš žiadnu sušienku,“ zamrmlal a bol by prisahal, že keby sova mohla, vyplazí mu jazyk.

„Ahoj Jamie,

*chceme Vás všetkých pozvať v nedeľu na obed. Príde aj Albus a Lily s Dracom. Dúfam, že s Tebou môžeme rátať. Daj nám vedieť, dobre?*

Tatko.“

Rodinný obed. Fajn. Prečo nie.

## **6/100**

Ochladilo sa. Vonku podúfal studený vietor a mráz oholil posledné listy zo stromov, ktoré sa na nich ešte silou vôle držali.

Na Lottine správy neodpovedal. Keby to bol spravil, neposlal by jej veru milú odpoveď. Miesto toho čoraz viac premýšľal nad Levim.

Spomínal na nich prvý nesmelý bozk, na váhavé dotyky, na vôňu jeho pokožky počas milovania, na hebkosť vlasov...

Dopekla!

Stále mu hrozne chýbal a nezlepšovalo sa to ani s odstupom času. Ale poslať mu správu po patronusovi ako Lotte? Nie, že by mu to prišlo dostatočne neosobné, ale niečo tomu chýbalo.

A chýbal mu on.

Až to desilo.

## **7/100**

Syna našla v práci. Bol taký sústredený, že si ju vôbec nevšimol. Zaklopala na dvere. Znova.

Levi dvihol hlavu a znehybnel. Dokonca by povedala, že zbledol. „Môžem na chvíľu?“ opýtala sa Marit a on prikývol.

Jeho matka vstúpila dnu. Vyzerala dokonalo. Ako vždy. Podišla až k nemu, k jeho zapratanému pracovnému stolu.

„Chystám fotky do najnovšieho čísla. Pozajtra je uzávierka a tak...“ zmĺkol, keď sa naňho usmiala. Podišla ešte bližšie a objala ho.

„Viem, že za to nemôžeš, miláčik. Nikto za to nemôže. Si môj a ja ťa budem ľúbiť. Mrzí ma, že mi to trvalo tak dlho, Levi. Prepáč.“

## **8/100**

Takmer nedýchal. Keď sa s nimi videl naposledy, nedúfal, že sa stane zázrak. Ale bol to omyl. Nikdy prv sa nemýlil radšej, než teraz.



Mocne objal matku a vymenil si so zvedavou Mirthe, ktorá náhodou prechádzala okolo a nakukla do jeho kancelára drobný úsmev.

Keď sa od neho matka odtiahla, odvážil sa opýtať na otca. Pravda, zázraky nečakal.

„Chce to len čas,“ ubezpečila ho matka a zdalo sa, že tomu aj skutočne verí.

Lenže tomuto presvedčeniu pre zmenu odmietal veriť on, ale nechcel matke protirečiť. Bol rád, že mal aspoň ju. Aj keď to chvíľku trvalo. Nemôže mať všetko, nie?

## **9/100**

Opustil budovu denníka a vyšiel na ulicu. Bola riadna kosa. Stiahol si čiapku hlbšie do čela a pritiahol si vlnený šál. Ruky si strčil do vreciek kabáta. Zamieril do mesta.

Mesto sa začínalo zaplňať vianočnou výzdobou. Nepremýšľal nad tým, či nie je priskoro. Nezáležalo na tom.

Najmä, keď na ulici zazrel povedomého človeka, ktorý prebehol cez cestu a vošiel do kaviarne Madam Hypnose. Zvedavý a s búšicim srdcom sa zastavil pred preskleným výkladom, hľadajúc medzi návštevníkmi známu tvár.

Bol to omyl. Síce pekný a tmavovlasý, ale nebol to jeho James.

Odvrátil sa a zháčil. Jeho James? Tým asi nebol nikdy.

## **10/100**

Levi sa vrátil domov. Uzímený a sklamaný. Cítil sa mizerne. Opustene.

Premýšľal nad sebou, nad Jamesom, nad svojou sestrou a napokon aj nad tým, či urobil dobre, keď sa od neho tak odstrihol.

Mal mu dať šancu. Mal ju dať aj sebe. Nespravil to. Vlastne sa zachoval ako zvyčajne. Nikdy nevytrčal, nikdy netúžil byť stredom pozornosti, ale teraz zašiel príďaleko. Nemal vari žiadnu sebaúctu?

Povzdychol si a hodil sa do rovno do postele, oblečný ako bol. Pochopil, čo musí urobiť. A začne hneď zajtra ráno.

Kto iný to spraví zaňho? Už dávno nebol malým, bezbranným chlapcom.

A vedel, čo chce.

## **4. kapitola - Maj sa pekne, Lotte**

### **1/100**

James sedel za pracovným stolom. V miestnosti vládol čulý ruch. Hučalo tam ako v úli, každý pilne pracoval. Ani on nebol výnimkou. Práca mu síce išla od ruky, ale po troch mesiacoch, čo sa jej svedomito venoval zisťoval, že ho nenapĺňa a berie ju skôr ako z núdze cnosť.

Niekde pracovať musel. Kým sa nenájde niečo lepšie. Ale zatiaľ sám netušil, čo by vlastne rád.

A s rovnakou pravidelnosťou, s akou pripravoval štatistiky metlobalových zápasov ho bombardovala jeho bývalá. Uvedomoval si, že si za to môže sám a štvalo ho to. Nikdy prv za ním však neposlala patronusa do práce.

## **2/100**

„Máš poslednú šancu sa vrátiť, James Sirius Potter! Inak prisahám, že ti spravím zo života peklo!“ jej patronus, holandská minikoza sa vzápätí zvrtila a už jej nebolo.

James sa ošil na mieste. Jeho kolega Pete, ktorý sedel najbližšie iba nadvihol obočie a vrhol naňho sústrastný pohľad, než sa opäť nezahĺbil do práce. Bol to ostrieľaný heterák so zdravým názorom na život, s manželkou a piatimi deťmi, ktoré absolútne miloval.

„Už to chápem,“ povedal odrazu a James k nemu dvihol pohľad. Pete naňho celkom neutrzušene zísal. „Minikoza, rozumieš? Ten patronus sa k nej hodí perfektne. Len sa nedaj zlomiť. Neposer to.“

## **3/100**

Po počiatočných vyhrážkach, ktoré trvali asi necelý mesiac a niesli sa v duchu, že si Lotte ublíži, že si podreže žily, že skočí z okna a kto vie čo ešte, lebo už si na to všetko sotva spomínal, prešla jeho expriateľka do vydierania.

„Som tehotná ty odporný chrapúň! Ak si myslíš, že ti dovlím opustiť to decko, si na omyle!“

James si odkaz vypočul so stoickým pokojom. Tentoraz.

Nereagoval. Kým ho jedna z obdobných správ nezastihla na rodinnom obede.

Albus a Scorpius sa naňho dívali takmer ľútosťivo, len jeho otec sa pokojne ozval: „Asi nevie, že si mal úraz, však?“

## **4/100**

James pokrútil hlavou, v tichosti dojedol a poďakoval. Vzal svoj tanier a odniesol ho do kuchyne, aby pomohol a aspoň umyl riad. Bez čarov, len tak, ručne. Potreboval si zamestnať myseľ.

„Začal si s nejakou bláznivkou a takto to dopadlo,“ zamrmlal nečujne Harry. „Asi by som mal...“

Na predlaktí ruky mu pristála manželova ľavačka. „Nie, nemal. Ver mi. Toto si musí vyriešiť sám.“ Lenže nezdalo sa, že s tým Harry súhlasí. Scorpius sa iba nežne pousmial. „Ani ja som neskákal od radosti, keď sa do nás zamiešal tatko. Ver mi, nerobí to dobrotu.“

„Asi máš pravdu,“ povzdychol si Harry napokon.

## **5/100**

Vedel, že sa bavia o ňom, ale bolo mu to jedno. Počul otca, Scorpiusa i Ala. Chceli mu pomôcť a on im to nemal za zlé. A tiež musel uznať, že má Scorpius pravdu.

Posral to. Dobre, možno nie úmyselne, ale zmrvil to poriadne. A teraz za to niesol následky. Muselo to však konečne skončiť.

Odmiestnil sa priamo z kuchyne k Lotte domov. Našiel ju sedieť pred telkou s pohárom vína. Lakovala si pri tom nechty. Dokonale upravená, i keď len v akomsi hodvábnom neglizé.

Počiatočný šok z jeho príchodu vystriedal široký úsmev. Zamrazil ju na mieste a umlčal kúzlom.

### **6/100**

James pokrútil hlavou a prehovoril. Zúrila, pretože ju očaroval bez varovania. Bol si istý, že keby mohla, prekľaje ho na mieste.

„Bol to omyl, keď som si s tebou začal. Nebola v tom láska. Neplánoval som, že sa zaľúbim do tvojho brata. Dlho som ani nevedel, že nejakého máš,“ začal priamo. „Lotte, ak si naozaj tehotná, nie so mnou, čo znamená, že toto,“ ukázal na test a na ňu, „nie je môj problém. Nevrátim sa k tebe ani za všetky galeóny sveta, rozumieš? A ešte niečo,“ zamrmal. „Ak s tými výhražkami neprestaneš, zažalujem ťa za obťažovanie a ver mi, nekecám!“

### **7/100**

James sa jej na malý moment obrátil chrbtom, prečesal si husté vlasy prstami pravačky a povzdychol si. „Nikdy som vám nechcel ublížiť. To jediné mi môžeš veriť,“ zamrmal, ale natoľko zrozumiteľne, aby mu rozumela a obrátil sa k nej čelom. „Vieš, Lotte, viem pochopiť tvoj hnev na mňa, ale Levi? Bola by si schopná ublížiť jemu?“

Lottin výraz sa máličko zmenil, aj keď Jamesovi to už bolo jedno. Zrušil pútacie i umlčovacie kúzlo šmahom ruky a pripravil sa na najhoršie.

Nič sa však nestalo. Žiaden atómový výbuch zlosti, na ktorý sa podvedome pripravil. Lotte Kurvitsová sa ani nepohla, ani neprehovorila.

### **8/100**

Zosunula sa na pohovku, kde ešte nedávno sedela a odula pery s hlbokým výdychom. James si všimol, že má slzy na krajíčku, ale iba potiahla nosom a otrela si ich chrbtom ruky.

„Tak dobre. Máš pravdu, nie si otec. A vlastne... ja nie som v tom. Bol to len nápad. Ten test si tu pred pár dňami robila Sanne a ja som myslela, že keď sa na mňa Björn vykašľal, že... Ja neviem, dostaneš rozum a...“ vychrlila zo seba, ale bolo vidno, že sa jej vlastný nápad sprotivil.

„Že dostanem rozum? Lotte, Lotte,“ pokrútil hlavou. „To nie je o rozume.“

### **9/100**

Pozrela naňho. „Nie, asi nie. Mala som to pochopiť skôr. Nežiarliť a nevyvádzať. Ale vieš aké teatrálné sú predsa herečky, no nie?“

Obozretne prikývol. Ani jej priateľka Sanne nebola iná. Tie dve sa fakt stretli.

Znova sa medzi nimi rozhostilo ticho. Trochu trápne, trochu napäté. „Naším som nič nepovedala. Levi... je môj mladší brat a... ja nie som až taká sviňa.“

James prikývol. Nechcel hovoriť o ňom, prišlo mu to zaťažko. Stále mu hrozne chýbal.

„Odvtedy sa mi vôbec nezval. Zatajuje sa. Píše len mame. Asi mu znova pošlem patronusa.“

„Ty asi rada bombarduješ okolie svojimi správami, čo?“

Uškrnula sa.

## 10/100

Nechcel sa zdržiavať. Ale napokon bol rád, že sa ukázal a oni si konečne vyjasnili všetko, čo ich trápilo. Mohol tak začať odznova. Od piky.

„Máš teraz niekoho?“ spýtala sa zvedavo a on sa zamračil.

„Nemyslím, že je to tvoja starosť. Chceš sa znova hádať?“ stále bol ostražitý.

Pokrútila plavovlasou hlavou. „Nie, iba... Ani raz si sa nespýtal na Leviho.“

„Veď si o ňom sama začala. Nehovorila si, že s tebou prerušil kontakt?“

Oduľa pery a prikývla. „Bola som zvedavá. Stále oňho stojíš? Myslel si vážne to, že si sa doňho zaľúbil?“

James si unavene povzdychol. „Maj sa pekne, Lotte.“

## 5. kapitola - Tu som

### 1/100

List.

Skutočne od nej dostal list? Čuduj sa svete! Otvoril ho a rozosmial sa. To bola celá ona!

*„Nebonzla som ťa, braček, zaslúžim si druhú šancu. Pod' mi otvoriť, prv než tie prekliate dvere vyvalím!“*

Vrátil sa do predsiene a otvoril.

„Mrzí ma to!“ vyhrkli obaja unisono. Jeho sestra si povzdychla a bez varovania ho objala. „Si taký tupec!“

Levi sa uškrnul. „Aj ty si mi chýbala. Trošku,“ podpichol ju srdečne a pozval ďalej. „Nemal sa s tebou kto učiť texty, však?“

Veľmi dobre vedel, že Sanne nemá na jeho sestru a jej štýl učenia trpezlivosť.

On si už zvykol.

## 2/100

Chcel urobiť čaj, ale ona vytiahla fľašu vína, ktorá mala okolo hrdla smaragdovú stuhu s troškou trblietok meniacich farbu.

„Na uzmiernenie čaj nestačí. Ani káva. Otvor toto.“

Biele víno bolo ľahké a lahodné. Polosladké. Presne také, aké mal rád. Pripili si. „Mrzí ma, že som bola taká protivná. Viem, že si mi neplánoval ublížiť.“

Levi sklonil hlavu. „Nie, to nie. Mňa to mrzí ešte viac.“

Odpila si, súhlasne prikyvujúc. „To by ťa malo. James je úplne mimo.“

Dvihol hlavu, oči vyvalené.

„Veru, bol za mnou. Minulý týždeň,“ povedala bedlivo ho sledujúc. „Pôvodne mi prišiel vynadať. Nie, že by nemal dôvod.“

## 3/100

Nasledujúcich pár minút musela podrobne opísať všetky eskapády, ktoré sa jej podarilo vyvieť, než rozprávanie neukončila teatrálnym prevrátením očí a ťažkým povzdychom.

„Vážne to povedal?“

„Čo? Že ma zažaluje? Lebo TO povedal!“ pritakala a uchlipla si. „Neobjednáme si radšej pizzu? Od obeda som poriadne nejedla.“

„Lotte, došľaka!“ zo sedu sa bleskovo presunul do kľaku, aby ňou zatriasol. „Vieš, že som nemyslel toto!“

„Ach, to myslíš TO druhé?“ usmiala sa. Svetlomodré oči žiarili šibalstvom. Náročky ho napínala. „Je to tak. Prisahám, že neklamem. Výnimočne, takže si to váž! A ak sa mu konečne nezveš, tak to za teba urobím ja!“

„Nikdy!“

## 4/100

Lotte odišla len pred chvíľkou. Donútila ho objednať im pizzu a na to, aká bola štíhla zjedla sedem kúskov. On si dal horko-ťažko jeden. Viac do seba nedostal.

Srdce mu bilo v hrudi ako zvon. Neustále naňho myslel. Vlastne, ani naňho myslieť neprestal. Zastavil sa pri písacom stole v svojej malej pracovni. List, ktorý mu pred dvoma týždňami napísal tam ostal ležať neodoslaný.

Nevedel, kam a na akú adresu ho zaslať. Rozišli sa narýchlo a bez rozlúčky. Lotte ich pristihla v posteli a urobila obom riadny cirkus. Hrozný deň a ešte horšie výčitky svedomia, ktoré ho požierali.

Dostal druhú šancu?

## 5/100

Problém bol v tom, ako s ňou naložiť. Jamesovu adresu stále nepoznal. Nemohol sa len tak presunúť do Anglicka, keď netušil, kde žije.

Skúsil to teda inak. Vytiahol svoj prútik a sústredil sa. Presne tak, ako ho to učil. Zalovil v mysli po tej najšťastnejšej spomienke, len aby dokázal vyčarovať patronusa dostatočne rozpoznateľného od tradičnej bielej hmloviny, ktorá z jeho pokusov vychádzala najčastejšie.

Prvý, ani druhý pokus nevyšiel. Ani ten tretí. Na čele a nad hornou perou sa mu od námahy objavili kropaje potu.

„Expecto Patronum!“ mávol javorovým prútikom a ostal v úžase zívať na krásneho vlka s jasnými očami.

## 6/100

Spokojne sa usmial a poslal po ňom Jamesovi odkaz. Keď trblietavé zviera poslušne odklusalo, premýšľal nad formuláciou viet, či to neprehnal a či nemal povedať niečo iné.

Nevedel sa rozhodnúť, či jeho: „*James, veľmi mi chýbaš! Idem sa zbláznit z toho, že netuším, kde ťa hľadať. Ak sa mi neozveš, prisahám, že prejdem celé Anglicko od dverí k dverám, kým ťa nenájdem!*“ znelo pomerne výstižne a asi aj zúfalo, ale dúfal, že to zaberie.

Stál v obývačke a hoci bol poriadkumilovný, teraz mu bolo absolútne fuk, že na stole trónila rozďavená prázdna škatuľa a dva poháre s poloprázdnou fľašou vína.

## 7/100

V miestnosti sa obratom ozvalo silné prasknutie sprevádzajúce primiestňovanie. Levi sa obrátil na päte a ostal šokovane civieť do dvoch tváří.

Srdce mu okamžite poskočilo, pretože jedným z príchodzích bol James, ale ten druhý... taký mu podobný a predsa iný... Mladší, hádal by, ale nie o viac, než dva, či tri roky.

James sa otočil k bratovi. „Ďakujem. Zavolám ťa, dobre?“

Mladší muž sa pobavene uškrnul. Kývol hlavou a pozrel na Leviho hodnotiacim pohľadom, než sa jeho úsmev nerozšíril. „Príjemný večer prajem. Hádám, že sa ešte budeme mať kedy spoznať, ale teraz... nebudem rušiť.“

Rovnako „taktný“ ako James, napadlo Levimu.

## 8/100

„Prekvapený?“ ozval sa James zastretým hlasom, len čo jeho brat zmizol. Mimochodom, rovnako rýchlo ako sa ukázali.

Prikývol a podišiel k nemu ako v mrákotách. Musel sa ho dotknúť. Uistiť sa, že nesníva. Jeho ruky vystúpili až k mužovej tvári. Neoholenej.

„Si tu. Nesnívam!“ usmial sa a máličko odvrátil hlavu. Spod tuho privretých viečok sa predsa len vykotúľali zradné slzy.

Lenže vzápätí boli lapené horúcimi perami a jedna po druhej usušené. „Blázonko. Ak je toto sen, tak snívame obaja,“ usmial sa James a spoľahlivo našiel jeho ústa.

Mäkké, hrejivé a vítajúce. Presne také, aké si ich pamätal.

Poddajné, vláčne, vzrušujúce.

## **9/100**

Z obývačky do spálne viedla cestička vyskladaná rozhádzaným šatstvom. V širokej posteli s vyrezávaným čelom sa rytmicky vlnili dve mužské telá. Pomedzi vzrušené vzdychy sa niesol ich občasný šťastný smiech.

Všetko doplnené o roztúžené a nenáhlivé dotyky, akoby si nimi chceli vynahradiť stratený čas.

James bol dôkladný. Dal si záležať, ale zároveň sa musel pekne ovládať. Chcel ho. Hneď. Teraz.

Potreboval ho v sebe cítiť, tak ako cítil jeho dráždivé prsty, keď si ho plavovlasý muž pripravoval, s kučeravou hlavou sklonenou v jeho lone, s jazykom láskajúcim jeho krvou naliaty žalud'.

„Vezmi si ma,“ zaprosil, s rukou v jeho kučerách.

## **10/100**

Levi naňho pozrel. Pôvabné plné pery opustili Jamesov penis, keď sa dal do kľaku a prikývol. Skôr, ako doňho vnikol, zamrmal: „Prophylaxis!“

James sa pousmial. „Nemusel si. S nikým iným som nebol. Nemohol som.“

Levi pohladil vnútornú stranu jeho pravého stehna, než mu priložil ruku na líce, kde mu do dlane vtisol Jamesov mľaskavý bozk. „Ani ja. Ale ochrana je nutná.“

Vnikol doň. Pomaly a opatrne.

James vykrikoval, šokom z vyplnenia i úľavou zároveň. Roztriasli sa mu stehná a naslepo hmatol po Levim.

„Pssst, láska,“ šepkal mu rovnako rozochvene, keď sa k nemu sklonil, aby si ukradol bozk, „tu som.“

## **6. kapitola - Nedočkavý**

### **1/100**

Tú noc prespal James celú. Bez pocitu, že mu niečo nedefinovateľné chýba. V jeho duši konečne prestal skučať mrazivý severák. Nepamätal si, kedy cítil taký pokoj. Doslova hmatateľný.

Neprebudil sa prvý, ale urobil tak s úsmevom na perách pod dohľadom dvoch modrých studničiek. Levi ležal na boku pri ňom a jeho ľavá ruka spočívala na jeho hrudi.

„Nespomínam si, kedy som zažil krajšie ráno,“ zamrmlal a sklonil sa k nemu, aby ho zľahka pobozkal.

James s pôžitkom privrel oči a spokojne si povzdychol. „V posledných týždňoch to ani nebolo možné.“ Pohladel ho po oválnej tvári, na rozdiel od neho oholenej.

## **2/100**

James si ho pritiahol k bozku. Dbal na to, aby ho prehĺbil a naznačil mu, že po ňom znova nevýslovne túži. I keď mal pocit, že jeho stoporenie bolo dosť jednoznačné samé o sebe. Stiahol ho pod seba a postaral sa oňho tak ako v noci, než naňho opatrne nevysadol.

Bez veľkej prípravy. Levi znova použil ochranné kúzlo. Držal svojho pekne stavaného milenca a nechal ho udávať tempo milovania. Kochal sa pohľadom na výraz v Jamesovej tvári, na túžbu v jeho očiach, na horiace líca. Prstami rozmazával tenký film potu po jeho opálenej pokožke. Dotýkal sa ho, kam len dosiahol.

## **3/100**

James ležal tentoraz na bruchu, stehná trochu od seba a z hrdla mu unikali tiché stony, kým Leviho prsty jemne a opatrne vmasírovali chladivý upokojujúci gél do citlivého a podráždeného svalstva jeho zvierača.

„Príjemné,“ povzdychol si James. „Ale ver mi, nestážoval by som sa, ani keby si na tom netrval.“

Levi sa pobavene uchechtol. „To verím, ale nie som sadista. Okrem toho, nepotrvá dlho a tvoje... telo si na mňa znova zvykne.“

James pootočil hlavu. „To nepochybuj.“

Levi sa k nemu sklonil a vtisol mu bozk na biceps. „Oddychuj. Urobím raňajky.“

„Skôr obed,“ podotkol James, keď pohľadom zavadil o budík.

## **4/100**

Dojedli. Levi im urobil wafle, pretože James mal chuť na niečo sladké. A kým on chystal obed, James sa túlal po jeho byte.

Keď sa opäť ukázal, v rukách schovaných za chrbtom niečo držal. Bolo to evidentné. A výraz jeho tváre bol vážny.

„Stalo sa niečo?“ opýtal sa Levi od prestretého stola vykofajený jeho výrazom.

James mu ukázal svoj objav. Niekoľko portrétov, ktoré ho zachytávali v najrôznejších situáciách. Len a len jeho.

„Myslím, že maľuješ krásne. Len by si mohol skúsiť iný objekt, lebo tento nie je hodný toľkého obdivu.“

Levi obišiel stôl, postavil pred neho. „Po inom objekte netúžim.“

## **5/100**



Sobotu strávili v posteli a nedeľa sa od nej veľmi nelíšila. S tým rozdielom, že sa okolo obeda rozhodli prejsť a najesť v meste. Vidina Jamesovho odchodu s nimi oboma zamávala, pretože čas, ktorý strávili spolu sa im zdal neznesiteľne prikrátky.

„Necelých päť dní, to zvládneme,“ snažil sa sám seba presvedčiť Levi, užívajúc si pocit Jamesových prstov vo svojich vlasoch.

„Určite,“ pritakal, ale neznel stopercentne.

Levi naňho pozrel. „Alebo?“

„Nie som si istý. Jedine Al má z nás ten talent presúvať sa na dlhé trate. Ale má obdobie skúšok. Nechcem jeho láskavosť zneužívať.“

„Chápem. Časom spolu určite na niečo prideme.“

## **6/100**

Al sa ukázal krátko pred siedmou, aby svojho brata vyzdvihol a tentoraz súhlasil, že sa zdrží na čaj. Napokon, chcel spoznať chlapa, kvôli ktorému bol jeho starší brat úplne v koncoch.

Stačilo mu pár minút, aby pochopil Jamesovu slabosť a aby usúdil, že si tentoraz vybral znamenite.

„Rád som ťa spoznal, Levi,“ potriasol mu rukou a zdvorilo sa odvrátil, aby si mohli nerušene vymeniť posledný bozk toho dňa. Keď však nadobudol pocit, že ten bozk akosi nemá konca kraja, odkašľal si, aby sa im pripomenul.

Opätovne sa rozlúčil a Al ich presunul k Jamesovi do bytu.

„Už teraz mi chýba.“

## **7/100**

Sledoval ako sa jeho brat vyzul a presunul do kuchyne. „Dáš si pivo so mnou?“

Mykol plecami. „Dám!“ zavolať a nasledoval ho. Aj tak potreboval vypnúť, lebo mal štúdia na ten deň tak akurát dosť. A keby len štúdia. „Môžem sa opýtať?“ ozval sa, sadajúc si za bielo natretý stôl v kuchyni, veľký tak nanajvyš pre dvoch.

„No?“ James si prisadol a podal mu jeho plechovku ďatelinového piva.

„Viem, že dnes nie sú vzťahy na diaľku problém, ale ako to chcete vyriešiť?“ otreľ si plechovku a otvoril ju. Odpil si a oblízol ústa. „Už ste sa o tom stihli pohovárať?“

## **8/100**

James útrpne zavrčal. „Ak chceš počuť pravdu, tak nie tak celkom.“

„Chááápem. Chceš mi jednoducho naznačiť, že ste po sebe skočili ako dva nadržané králiky,“ uškrnul sa a úspešne sa vyhol bratovmu pohlavku.

„Predstav si, že nie, nesexovali sme celý čas!“ zamrmlal a odpil si poriadny dúšok i on. „Neviem, čo budeme robiť. Veľa možností tu nie je, to iste chápeš.“

Al prikývol. „Bud' príde on sem, alebo sa ty odsťahuješ tam.“ Tľoskol jazykom. „Neviem, čo by sa mi pozdávalo viac. Našťastie, je to vaša záležitosť, nie moja.“

„Fakt dík!“

„Skús sa spýtať na názor tatka.“

„Nebud' labuť!“ zahriakol ho.

## **9/100**

Ten týždeň sa neuveriteľne vliekol. Levi však nehodlal čakať na náhodu. Mal šťastie, že má v oddelení čarodejníckej prepravy známeho, takže vybaviť si víkendový pobyt v Anglicku nebol až taký problém, ako sa na začiatku zdal byť.

„Vážne prídeš?“ žasol James, ktorého tvár sa objavila v krbe Leviho obývačky. „Nemôžem tomu uveriť.“

„Ak mi dáš svoju presnú adresu, nech môžem dokončiť žiadosť o prepravu do Anglicka, tak áno,“ smial sa pobavený jeho nadšením.

„Jasné, jasné!“ hlesol nadšene a už ju aj diktoval. Levi si ju starostlivo poznamenal na pripravený lístok.

„Dobre, zajtra to dokončím a dám ti vedieť.“

„Teším sa.“

## **10/100**

James sa nevedel piatku dočkať. Pete si z neho od rána robil srandu, ale v dobrom. Nazval ho nadržaným krtkom, čo bola podľa neho už trochu zvláštna predstava.

Ale bol rozhodnutý prejsť aj peklom, aby o pol piatej vyzdvihol v Deravom kotlíku svojho priateľa.

Levi nemeškal. Ukázal sa presne na čas, hoci z krbu vystúpil nie veľmi elegantne. Dalo by sa povedať, že mu pristál rovno v náručí.

„Tu si,“ šepol zadýchane, „odfahlo mi.“

„Stepujem tu už vyše pol hodiny a neviem sa ťa dočkať,“ priznal James a použil naňho čistiace kúzlo, aby ho zbavil zvyškov popla a nečistôt krbu.

## **7. kapitola - Harryho obavy**

### **1/100**

Neponáhľali sa. James ho najprv zaviedol domov, aby si Levi vybalil. Lenže prv ako to stihol, James sa naňho ešte v predsieni nedočkavo vrhol. Milovali sa priamo tam, polonahí, bez nohavíc a spodkov, nezaťažujúc sa zbytočne vyzliekaním. Nie práve pohodlný a trochu priúzky, aj keď čalúnený botník pod váhou ich tiel vydával protestujúce zvuky, čomu sa sprvu smiali, než ich nepohltil vír vzájomnej vášne.

Jamesovi sa z hrdla vydral chrapľavý ston, keď sa naposledy zosunul dole Leviho penisom. Mohol cítiť ako sa doňho vylieva milencovo horúce semeno, rovnako ako cítil príjemnú vôňu jeho spoteného tela, horúčnosť pokožky a vláčnosť úst.

## **2/100**

Opatrne z neho skĺzol a kľakol si mu k nohám, objímajúc ho okolo pása. Jeho ústa si razili cestičku od ľavého kolena k rozkroku s mäkkými plavými chĺpkami. Oči upreté na úd, v ktorom stále slabo šklbalo. Vzal ho do ruky a pohltený vo vlastných myšlienkach ho láskal.

Užíval si jeho váhu vo svojej dlani, zamatovú hebkosť i známu vlhkosť.

„Jamie,“ usmial sa očarene Levi, „ak budeš pokračovať...“ zamrmlal varovne, ale nedokončil, lebo od úžasu sa striasol a sykol v momente, keď jeho úd skončil v milencovej puse.

Rukami sa zaprel o ťažko skúšaný botník a poodtiahol nohy od seba.

## **3/100**

Levi sa nemohol sťažovať. Na návštevu sa nesmierne tešil. James mu ohromne chýbal a on celý čas premýšľal, ako to mohol po celý ten čas, čo boli odlúčení vydržať. Lutoval premárnený čas a každú minútu, ktorú strávili bez seba.

Teraz bol tu, užíval si jeho pozornosť a mal pocit, že sa každú chvíľu musí rozplynúť samým blahom. James bol najlepší milenec akého kedy mal. Ochotný, príjemne submisívny, vášnivý. Bola to číra radosť nemusieť sa s partnerom rozpačito dohadovať, kto bude hore, kto dole.

James predstavoval všetko, o čom kedy sníval. Bol otvorený, priateľský, so zdravým zmyslom pre humor. Jeho vetroplach...

## **4/100**

Urobil sa mu do úst. Bez varovania. A zdalo sa, že James si pohľad do jeho tváre poznačenej orgazmom absolútne užíva.

Levi mal pocit, že už aj toto vystupňovalo jeho vzrušenie a posunulo ho za dosiaľ nepoznané hranice.

Keď s ním milenec skončil, všimol si, že mu žiaria oči a ústa má vlhké a trochu lepkavé od vlastných slín i on jeho semena.

„Myslím,“ zamrmlal uspokojene, keď mu ich starostlivo otieral svojou dlaňou, „že si ma pre dnešok absolútne odrovnal. Takého privítanie si nechám páčiť, pán Potter.“ Sklonil sa k nemu, aby ho nežne pobozkal. „Mijn liefde.“ Konečne to povedal.

## **5/100**

Jamesov úsmev sa rozšíril. Pravdaže mu rozumel. Levi mu práve vyznal lásku v rodnom jazyku. Stačilo tak málo, len dve slová, aby ho to zasiahlo priamo do srdca.

Nikdy predtým mu tie slová nič nehovorili. Nikdy predtým sa však do nikoho tak bezhlavo nezbláznil a kvôli nikomu tak netrpel. Teraz mal jednoducho pocit, že to stálo za to. Tá hádka s Lotte, keď ich načapala in-flagranti, Leviho útek a jeho strach, keď ho nemohol nikde nájsť... Nič z toho by nechcel opäť zažiť. Ale azda i preto pochopil, čo všetko to preňho znamená.

„Neem mijn hele wereld,“ opätovoľ jeho vyznanie. (Si celý môj svet.)

### **6/100**

V sobotu sa prešli k Big Benu a potom sa vrátili do Šikmej na obed, hoci zvažovali aj burger na Traffalgarskom námestí. Len kým sa nerozpršalo. Potom sa prešli po trhu, Levi kúpil matke i sestre malý darček a na večer zakotvili v muklovskom kine.

Veľa z toho filmu však nemali, lebo James mu nechcel dať pokoj. Mali jedno šťastie, že kino bolo takmer prázdne a sedeli úplne vpredu, nikým a ničím nerušení. Ani samotným filmom, kde hlavný hrdina predvádzal svoju životnú rolu. Podľa Jamesa to bol Brat Pitt, podľa Leviho nudný starec, ktorý ho ničím nezaujal.

Zato James áno.

### **7/100**

Levi vošiel do kúpeľne vo chvíli, keď sa James holil. Tváril sa trochu rozpačito a James nemusel byť veštec, aby zistil, čo je vo veci.

„Ver mi, schat, budú ťa milovať,“ ubezpečil ho a skontroloval svoj výzor v orosenom zrkadle, ktoré pretrel dlaňou. Nie, že by to nejako pomohlo.

„Re lego vapor!“ zamrmlal s prúťikom v ruke, len aby vyriešil Jamieho problém so zrkadlom. Odložil prúťik, postavil sa pred umývadlo a zamračil sa na zabudnuté chĺpky na čeľusti blízko jeho ľavého ucha.

Vzal holiaci strojček, aby ich odstránil. Uterákom mu jemne odstránil zvyšky peny a naniesol na tvár osviežujúci balzam.

### **8/100**

Levi mal pocit, že sa skutočne zbytočne obával. Vedel, kto je Jamesov otec, len netušil, že bude taký... úplne obyčajný. Obyčajnejší, než by u takého slávneho čarodejníka očakával. Žiadne maniere, žiadne obštrukcie, žiadna nadutosť.

Z toho chlapa sršala priateľskosť, láskavosť a nezameniteľná aura. Nehovoriac o tom, že po jeho boku bol manžel. Rovnako vľúdny a sympatický, aj keď o poznanie mladší. To, že sa milujú bolo viac, než zjavné.

A všetci ho privítali s otvorenou náručou. Neklamal by, keby povedal, že tréma a nervozita z neho opadla už pár minút po príchode. Takto príjemne sa necítil ani s vlastnou rodinou.

## 9/100

Harry stál pred krbom v obývačke s pohárom vína v ruke. Zamyslene hľadel do pukotajúceho ohňa a bol evidentne stratený vo vlastných myšlienkach.

Práve tak ho pristihol Scorpius, keď k nemu zozadu pristúpil a objal ho okolo pása. Napriek tomu sa Harry nestrhol, akoby vedel, kde sa jeho manžel presne nachádza a čo plánuje.

„Celý večer mlčíš, láska,“ povedal mu s ústami pri uchu. „Vlastne, od momentu, kedy Jamie s Levim odišli.“

Harry dopil, prázdny pohár položil na kozubovú rímsu a obrátil sa k nemu tvárou bez toho, aby Scorpius objatie povolil.

„Je zamilovaný. Cítiť to. Vidieť to. Obaja sú.“

## 10/100

„Nie si rád?“

Harry privrel oči, ruky na jeho pleciach. „Pravdaže som. James vyzeral sokojne a šťastne. Viac si priateľ nemôžem. Okrem toho, je to milý a asi aj dobrý chlapec.“

„Tak potom? Bojíš sa, že by s ním mohol...“ Scorpius presne pochopil, čoho sa jeho manžel v duchu obáva.

„Áno. Bojím sa, že by James mohol odísť naspäť.“

„Holandsko nie je druhý koniec sveta,“ podotkol múdro.

Harry sa uškrnul. „Nie, to nie je. A my dvaja sme chceli vidieť aj krásnu Auroru Borealis, však?“

„Správne, pán Potter. Aj keď ideálnym miestom na jej obdiv je skôr nórske súostrovie Špicbergy.“

## 8. kapitola - Mijn Liefde

### 1/100

James sa rozosmial nad sestrinou vážnou tvárou. Práve si vyslúžil pokarhanie a ona sa tvárila pekne urazene.

„Ako si mi to mohol urobiť?!“ zúrila.

„Ako som to mohol urobiť jemu? Vieš, aký bol vyľakaný z návštevy otca? Chvíľu som sa obával, že mi zdrhne späť do Holandska.“

Zagánila naňho. „Neklameš?“

„Prisahám na svoju čiernu dušu, že nie,“ dvihol prsty do vzduchu, na čo ona len prevrátila očami.

„James Sirius Potter, ty čiernu dušu rozhodne nemáš. Ale nemysli si, pri najbližšej návšteve vás očakávame, jasné?!“

„Platí. Nemala by si sa rozčuľovať, bábätku to nesvedčí.“

„Bábätko je v absolútnom poriadku, nestrachuj sa.“

## **2/100**

James sám nad sebou nevychádzal z údivu. Do práce vstával s radosťou a ani tá mu neprekážala tak ako predtým, i keď sa jeho pocity voči metlobalovým štatistikám nezmenili. Stále to bola nuda. Pripomenul si, že nemôže mať všetko naraz.

Zatiaľ stačilo to podstatné.

Okrem toho, bol vo vzťahu. No vážne! On, James Sirius Potter. Vetroplach a tak trochu čierna ovca rodiny, hoci nikto z nich by to nahlas ani len nevyslovil.

Časy, keď vymetal bary a nekontrolovane striedal ženy boli preč. Jeho túžba po dobrodružstve nevymizla, ani sa neschladila jeho horkokrvná povaha, len sa nasmerovala na tú správnu cestu.

## **3/100**

Byť zamilovaným nebolo vôbec zlé. A popravde, necítil sa o nič menej slobodne, než doteraz. Ba dokonca sa cítil slobodnejšie, voľnejšie, akoby mu odrazu narástli neviditeľné krídla.

Ani zodpovednosť nebola až taká zlá ako si kedysi namýšľal.

A čas pomaly plynul. Jeden víkend strávil on s Levim v Holandsku, ďalší prišiel zasa Levi do Anglicka. Nebolo to však to, po čom by túžili obaja, hoci ani jednému z nich to cestovanie neprekážalo. Čarodejnická preprava sa s tou muklovskou nedala v tomto smere zďaleka porovnať.

Bolo však len otázkou času, kedy budú musieť vyriešiť aj túto otázku. A James to očakával.

## **4/100**

„Nad čím dumeš?“

James dvihol hlavu. Pri jeho pracovnom stole stál Albus a vyzeral ako vyoraná myš.

„Ahoj, čo tu robíš?“

„Zdravil som ti, ale ty si bol mimo. Tak nad čím dumeš?“

James iba nahlas vydýchol a zakúzlil Tempus. „Skočíme na obed? Som hladný ako ďasovec!“

Albus nenamietal. Mal v sebe len kávu s mliekom a dvoma poriadnymi lyžičkami cukru. Aby sa naštartoval a fungoval.

Namierili si to k Vincenzovi, lebo Al zatúžil po talianskych cestovinách. A jemu to bolo vlastne jedno.

Objednali si plnené tagliatelle. James s losom a Al aglio ollio. Šálka čaju k tomu. Vonku mrzlo.

## **5/100**

„Uvažoval som o tom ustavičnom cestovaní sem a tam,“ priznal James, keď sa ho Al na to znova opýtal. „Nie, že by mi vadilo lietať hore-dolu, ale chcem s ním byť častejšie, než cez víkend.“

„Už ste sa o tom bavili?“

James pokrútil hlavou. „Zatiaľ nie.“

„Chceš, aby sa presťahoval sem?“

James mykol nerozhodne plecami a uhol pohľadom.

„Ach, tak predsa druhá možnosť, čo?“ dovtipil sa jeho mladší brat. Bystrosť nevymizla ani vďaka jeho očividnej únave.

„Tiež to nechcem unáhliť. A nechcem, aby mal dojem, že ho do niečoho tlačím.“

„Divné. Hádal by som, že s tým príde prvý Levi.“

## **6/100**

Jeho starší brat sa pri tej poznámke neurazil. Iba sa uškrnul, akoby mu mlčky dával zapravdu. Servírka im doniesla obed a oni sa s chuťou pustili do jedla. Al trval aj na dezerte. Čokoládový koláč padol za obeť krátko po cestovinách a James sa neprestával čudovať.

„Prepáč, ale hádžeš to do seba, ako keby si týždeň nejedol,“ podotkol užasnuto.

Al iba mávol rukou. „Nenávidím skúšky a všetok ten stres. Keď mám stiahnutý žalúdok, nemôžem jesť. Nechutí mi.“

„Ty a stiahnutý žalúdok?“ začudoval sa úprimne. „Veď si bol premiant na Rokforte.“

„Tam hej, ale výška je iná liga. Musím pekne makať.“

## **7/100**

James bol tak trochu na pochybách, čo sa týkalo jeho tvrdení, pretože poznal Albusa lepšie, než si jeho bráško možno myslel. Vedel, čo dokáže, ale rovnako vedel ako sa dokáže vyhecovať, alebo naopak vynervovať. Ale i tak mal pocit, že to nie je iba o učení.

Nechcel ho stresovať a pridávať mu vrásky zvedavými otázkami akurát teraz. Pekne si počká, kým bude mať ten tajnostkár po skúškach. Potom ho podrobí bratskému výsluchu.

Dal by ruku do ohňa, že v tom bude aj niečo iné. Možno... ženská. Albus nikdy nebol na chlapov. Našťastie pre ich sestru, ktoré bola momentálne v nevýhode.

## **8/100**

Druhého decembra napadal v Holandsku prvý sneh. Levi kráčal zamyslene parkom, s textom divadelnej hry – Otec Goriot, kde Lotte hrala jednu z dvoch dcér, Delphine de Nucingen. Mala šťastie, lebo Sanne do tejto hry neobsadili a ona si uchmatla jednu z hlavných úloh.

Recitovala naučený text a on ju kontroloval. Kým sa nepotkol o vytŕčajúci konár stromu.

„Hel!“ zanádal a Lotte teatrálné rozhodila rukami.

„Sľúbil si, že si dáš pohov a prestaneš lietať vo hviezdach. Potrebujem si opakovať text. Na Jamesa môžeš pokojne myslieť aj potom!“ hrozila mu, s rukou v bok.

„Ďakujem, si hrozne milá, sestrička,“ doberal si ju.

## 9/100

Lotte si povzdychla a pretočila oči. „A ty si trubiroh! Nechápem, čo vám bráni byť spolu normálne. Byť na tvojom mieste, zbalím sa a zavesím sa mu na krk.“

„Našťastie, ja nie som ty. Chodíme spolu sotva dva mesiace. Nechcem ho vyplašiť.“

„Ale poznáte sa vyše pol roka. S trojmesačnou pauzou. A čo?! Buď chlap a nie bábovka!“

Zastal a založil si ruky za chrbát. „Lotte, nechcem naňho tlačiť. Chýba mi, ale zatiaľ... to zvládam!“

„Riťpaľovu!“ dobla obviňujúco ukazovák do vzduchu. „Veď si mimo aj teraz!“

Nechcel sa s ňou škriepiť. Ale uznať, že má pravdu? Váhal. Nebol si istý.

## 10/100

Keď sa vrátil domov, vedel, že trošku mešká a krb sa nedočkavo ozýval po celom dome, celý žeravý uvoľniť prichádzajúci hovor. Odblokoval ho a kľakol si na rohožku, vyzliekajúc sa priamo tam.

James nadšene zahvízdal. „Ahoj láska, pustím ti hudbu a môžeš pokojne pokračovať.“

Levi sa zháčil. „Hi, liefde,“ oplatil mu v rodnom jazyku a dodal zmätene: „V čom ako?“

James rýchlo vysvetlil: „V tom vyzliekaní.“

Levi si šibalsky zahryzol do pery a mávol prútikom.

Keď z rádia zaznela vhodná hudba, pustil sa do tanca a splnenia Jamesovho želania. Ba urobil omnoho viac. Ukojil sa priamo pred jeho roztúženým zrakom.

## 9. kapitola - Vianoce v Holandsku

### 1/100

Vianoce prišli prirýchlo. A s ním aj neodvratná voľba, ktorú boli obaja nútení urobiť. Alebo skôr... jeden z nich, ak naozaj chceli byť spolu ako sa patrí, ak chceli fungovať ako partneri a užívať si vzťah so všetkým, čo zahŕňa.

James bol milo prekvapený, keď túto tému načal sám Levi ešte na začiatku decembra. Dokonca naňho ostal chvíľu užasnutý získať, keď navrhol, že sa presťahuje do Anglicka. Veľa by to vyriešilo. James by mal po probléme a jeho otec by nechodil s hlavou v smútku.

Vedel, že ho to trápi, hoci sa ho tatko snažil presvedčiť o opaku. Nevedel klamať.



## 2/100

Lenže tatko tu mal Scorpiusa, Ala a Lil s Dracom, ktorí začiatkom roka čakali bábo. Levi mal iba svoju trafenú sestru a mamu, lebo jeho otec ho proste odmietal akceptovať. Navyše sa u nich začalo otvorene hovoriť o rozvode.

Ale to nebol ten pravý dôvod, ktorý by ňho zavážil. Ten si schovával v kútiku svojej duše, kým potajme rozohral s osudom vlastnú šachovú partiu. Teraz musel byť iba trpezlivý, aby vedel, ako sa nakoniec zariadi.

A o rovnakú trpezlivosť požiadal aj Leviho. Jeho návrh nezavrhol, len ho s jeho súhlasom máličko oddialil. Tiež dúfal, že do sviatkov dostane požadovanú odpoveď.

## 3/100

Levi prišiel už týždeň pred Vianocami.

„Nikdy prv som toľko darčiekov nekupoval,“ priznal a uložil svoj očarovaný náklad na dno Jamesovej skrine v spálni. „Páči sa mi tvoja rodina. Je veľká a hlavne súdržná.“ Znel trocha smutne, ale nemohol sa mu čudovať.

„Otec sa neumúdril?“

Levi pokrútil hlavou. „Obávam sa, že zmizne ešte pred sviatkami. Mama mi nechce nič povedať a opakuje, že si nemám robiť starosti, že to nie je moja vina, ale...“

James mu nedovolil dokončiť. „Má svätú pravdu. Nie je to tvoja vina v žiadnom prípade. Si úžasný človek a ak to tvoj otec nevidí, je hlúpy.“

## 4/100

Hoci sa Levi upokojil, Jamesa jeho priznanie rozhodilo. Dokonca natoľko, že sa v jeden večer a bez Leviho vybral za svojím otcom.

Z krbu v útulnom salóne vypadol v momente, keď Scorpius nezdobil trblietavými ozdobami iba Vianočný stromček, ale aj jeho otca. Pomedzi tmavé pramene vlasov mal votkané strieborné i zlaté lamely v tenkých pásikoch.

„Jamie?“ hlesol Harry a v momente mu široký úsmev v tvári pohasol.

James pozdravil a odkašľal si. „Nerád vyrušujem, ale je to súrne. Môžeš tati?“

Scorpius sa uškrnul. „Iste, aspoň konečne tú zelenú vec dozdobím bez vyrušovania.“ Jamesovi neušlo, ako na jeho otca šibalsky žmurkol.

## 5/100

Harry šípil, že jeho najstarší syn neprišiel len tak. Ak sa takto tváril, znamenalo to jedno. A mal pravdu.

„Rozhodol si sa,“ skonštatoval a pretrel si tvár rukou. Odrazu vyzeral unavene.

James prikývol. „Predvčero som dostal odpoveď od svojho bývalého trénera. Jeho ponuka stále platí. Budem robiť pomocného trénera a to je to, čo ma baví. Budem súčasťou metlobalu. Už nie tak ako prv, ale budem. Byrokracia nie je pre mňa. To vieš.“

Harry naňho pozrel: „Ale?“

James si povzdychol, založil si ruky na hrudi a predstrel celý svoj plán, ktorý sa zrodil síce náhle, ale aj tak bol neodvratný.

## 6/100

Scorpius presne vedel, čo jeho skormútený manžel potrebuje. Pohár vaječného koňaku, ktorý im doniesla Lily a mocné objatie. Pár hrejivých slov tiež nebolo na zahodenie.

„Asi som to mohol čakať. No tak odídu skôr! Svet sa preto nezrúti,“ zamrmal Harry odovzdane. „James má pravdu. Na Vianoce by nikto nemal byť sám a ak sa Leviho otec k celej situácii postavil takto negatívne...“

Scorpius celkom malfoyovsky odul pery: „Povedz rovno, že je to obmedzený kretén!“

„Fajn,“ súhlasil bez protestov, „keď sa ten obmedzený kretén rozhodol vykašľať na rodinu len preto, lebo jeho syn nie je podľa jeho predstáv... Nech ide! Súhlasím.“

## 7/100

Veľká a sviatočná, hoci po dlhom dohadovaní predsa nie štedrovečerná večera sa konala o dva dni neskôr. Rodina sa tvárila trochu rozpačito a bolo vidno – najmä u Lily – že jej nie je všetko jedno a taký zvrät udalostí nečakala, ale nikto im nič nezazlieval. Nemohli. Najmä, keď im Harry s Jamesom vysvetlili prečo.

Levi, ktorého tak vlastne postavili pred hotovú vec sa cítil trochu vinovato, ale James mu to rýchlo vyhovoriť.

Ľahšie sa však povie ako vykonať, takže Levi sa výčitiek za jednu noc vôbec nezbavil. A bol si vedomý, že James mu to vidí na očiach. Nič mu nevyčítal.

## 8/100

„Skutočne si si to dobre premyslel?“ opýtal sa opäť a bolo mu jedno, že sa opakuje ako obohraná platňa.

„Áno. Nič neľutujem. Nehovorím, že mi naši na sviatky nebudú chýbať, ale na Silvestra sa vrátíme, už si s tým predsa súhlasil. Nechcem, aby boli tvoja mama a sestra na Vianoce samé.“

„James, tu nejde o pár dní, ale...“ dohovárať mu, no zbytočne. Vo veľkom čiernom kufri pristála ďalšia kôpka tričiek.

„Naposledy!“ venoval mu autoritatívny pohľad. „Nič neľutujem, prisahám! Holandsko mi chýba. A budem robiť, čo ma baví. Nehovoriac o tom, že budem s tebou,“ usmial sa a podišiel k nemu.

## 9/100

Najprv sa sklonil len trošku, aby dosiahol na jeho ústa, potom si to však rozmyslel, bozk prehĺbil a stiahol z neho tričko.

„Snažíš sa odvieť moju pozornosť od vážnej témy, James Potter!“ zastonal pod ním, držiac ho za zadok a užívajúc si dotyk zubov na vlastnej bradavke, s ktorou sa práve pohrával.

„A darí sa mi?“

Levi sa rozochvene uchechtol: „Že či! Pokračuj prosím,“ požiadal ho a pohodlnejšie sa uvelebil v perinách.

Ich posledná noc v Jamesovom byte. Ako povedal jeho priateľ, lepšie sa s ním ani rozlúčiť nemohli. Najmä, keď hneď ráno vyrážali, aby s Lotte stihli všetko pripraviť.

## **10/100**

James sa vybalil, spokojne pozrel na širokú manželskú posteľ a vrátil sa do salóna, kde stála veľká jedlička. Okolo nej sa zvrátila nielen Lotte, ale i Levi.

„Pomôžem?“ hlesol ochotne, ale neodolal, aby si neukradol od sústredeného muža bozk.

„Svedčí vám to spolu,“ pripustila nahlas, keď ich tak pozorovala. Jej brat sa zapýril, James sa nadul ako spokojný kohút.

Iba pokrútila hlavou. „Kto varí? Viete, že mne ide akurát káva a čaj.“

Levi prikývol. „Všetko bude. Nemaj obavy.“

Zavesila poslednú trblietavú guľu a usmiala sa. „Fajn. Tak zajtra holúbkovia. Vy varíte, ja privediem mamu.“

„Dohodnuté,“ hlesli unisono. Lotte sa vzdialila.

## **10. kapitola - Hukot a hvizd ohňostroja**

### **1/100**

V ich rodičovskom domci bolo príjemne teplúčko a Jamesovi sa po dobrom olovrante začínali zatvárať oči. Otec ho však ešte neplánoval pustiť za Levim, ktorému išiel Scorpius ukázať hosťovskú, aby sa mohol vybalíť a osprchovať v príľahlej kúpeľni.

„Ako to šlo?“ pozrel naňho ponad šálku jablkovo-škoricového čaju ochuteného kvapkou mlieka.

James sa zahniezdil. „Nie zle. Večera sa nám podarila. Levi urobil pečeného zajaca s brusnicami, Marit doniesla oliebollen.“

„Čo to je?“ zaujímal sa.

„Olejové guľky alebo ak chceš, šišky. A ja som spravil koláč s marcipánom a hrozičkami. Tiež sme mali speculaas, zázvorové keksíky a vaječný likér, plus zemiakový šalát.“

## 2/100

„Tiež som sa stretol s trenérom. Dohodli sme podrobnosti a podpísal som zmluvu. Zatiaľ na tri roky, potom sa uvidí.“

Harry vystrúhal zádumčivý úsmev a ostal na synovi visieť trošku dlhšie pohľadom, čím uňho vyvolal rozpaky.

„Čo je tati?“

„Nič, Jamie. Ja len... som na teba hrdý, vieš?“ priznal bez okolkov. „Mám pocit, že si v poslednom čase dospel. Zmúdrel, hoci tým nechcem povedať, že by si bol... veď vieš, hlúpy, len...“

James sa pobavene rozosmial. „Asi viem, na čo narážaš. I ja mám pocit, že som si prešiel akousi zmenou a musím povedať, že mi to napodiv nijako neublížilo.“

## 3/100

Harry sa uložil ku Scorpiusovi a v slabej žiare purpurovej sviece s jemnou, nevtieravou vôňou si prstami jemne natočil milovanú tvár k sebe.

Zľahka ho pobožkal a maznavo sa otreľ o špičku jeho nosa tým svojím, než si nepodoprel hlavu rukou a len tak sa naňho nezadíval. Jeho plavovlasý manžel mu opätovoľ uprený, nežný pohľad a máličko sa pomrivil, keď Harryho ruka vkĺzla pod prikrývku a našla si cestu medzi jeho stehná.

„Myslím, že u teba mám z rána jeden nevyrovnaný dlh,“ podotkol v hravej nálade, jemne dobýjajúc manželove citlivé partie.

„Skutočne?“ zastonal Scorpius a odkopol prikrývku. „Ach, spomínam si.“

## 4/100

Pomilovali sa.

Oveľa búrlivejšie ako ráno. Harry by za nič nedovolil, aby si Scorpius myslel, že pri tých starostiach, ktoré sa v poslednom čase nakopili naňho zabúda a nevenuje mu dostatočnú pozornosť. Dal si záležať, aby manžela uspokojil a oplatil mu rannú starostlivosť, kedy ho Scorpius ukojil orálne.

Nebol nejako extra nežný, lebo hlad po tom vábivom a vzrušujúcom tele sa vystupňoval natoľko, že sa v jednej chvíli celkom prestal ovládať, ale nie tak, aby mu hoc nevedomky ublížil.

A stále s ním neskončil. Ani keď z toho nádherného zadku vytiahol svoj ochabnutý úd. Potreba dotýkať sa ho jednoducho nepohasla.

## 5/100

Scorpius takmer zaspával, absolútne uspokojený alebo skôr umilovaný v jeho náručí, užívajúc si mužovo neustále láskanie. Nežné a natoľko príjemné, že sa cítil ako to najrozmaznávanejšie mača. Harryho špička jazyka obkružila jeho ucho a pery zašepkali: „Viem, po čom túžiš.“

Chvíľu premýšľal, či sa mu to iba neprisnilo. Ani sa nenamáhal otvoriť viečka zmožené únavou.

„Chcem to. Chcem, aby si bol šťastný, Scorpius. Milujem ťa viac ako svoj život a ak po tom tak veľmi túžiš... nebudem ti brániť.“

Nesnívalo sa mu. Scorpius otvoril oči a zadíval sa do manželovej tváre. Smaragdové oči žiarili nevýslovnou láskou a... prísľubom.

„Skutočne?“

Prikývol.

## **6/100**

Keď ich tak Levi pozoroval, nevychádzal z údivu. Mal dojem, že nemôže mať väčšie šťastie, než môcť patriť do tejto rodiny.

Nie, ani oni neboli bezproblémoví, ale dokázali veci riešiť ako rodina. Možno občas s horúcou hlavou ako James, alebo v hormonálnej nerovnováhe ako momentálne Lily, alebo prudko ako jej manžel Draco, ale panoval tu vzájomný rešpekt, láska.

Zatiaľ čo u nich doma sa skutočne schyľovalo k rozvodu rodičov. Lotte mu ráno poslala patronusa so správou, že ich kreténsky foter si zbalil posledné kufre. Aj komplet s obývačkou a spálňou.

Len, len, že sa nevrátil nazad. Mama to zakázala. Našťastie.

## **7/100**

„Čo si myslíš o tom nápade?“ opýtal sa Jamesa, keď sa krátko pred večerou boli prejsť po zasneženej dedine. Aj teraz sa z oblohy sypali snehové vločky a v snehu za nimi ostávala cestička stôp.

James mykol plecami. „Neviem. Príde mi to trochu... šialené. A riskantné. Videl si, že Draco div nevyletel z kože a chápem ho, ide predsa o jeho syna.“

„Medicína robí pokroky,“ povedal uvážlivo Levi. „Okrem toho, Scorpius by nebol vonkoncom prvý. A som si istý, že ani posledný.“

James pokrútil hlavou s nerozhodným úsmevom. „Mám skoro dvadsaťosem a mal by som dostať súrodenca? Čudné, no nie?“

## **8/100**

Vrátili sa krátko pred večerou, s lícami vyštípanými od mrazu, ale vo veselej nálade. Horúcu tému dnešného poobedia uzavreli bozkom a kradnými, dychtivými dotykmi v uličke medzi budovou obchodu s rozličným tovarom a domcom pána Steela, ktorý ich takmer načapal, keď si bol poodhrňovať sneh z chodníka k modro ofarbenej bráničke.

Draco sa zavrel so synom v pracovni, Harry nervózne pochlipkával kávu, ktorú uvarila Lily a teraz si čítala v príručke Skvelá matka čarodejníca. Albus sedel v kresle pri okne s punčom v ruke a bol evidentne mimo.

Levi mal pocit, že medzi nich naozaj skvele zapadol. Aj s Jamesom.

## 9/100

Najedli sa, v muklovskej telke si pozreli večerný program podľa Dracovho výberu, ktorý sedel v rohu gauča a robil opierku vlastnej unavenej manželke. Tá si nachvíľu zdriemla.

„Bude to v poriadku, láska,“ zachytil Levi Scorpiusovo šepkanie Harrymu, z ktorého očividne padli obavy, len čo sa jeho manžel ukázal po rozhovore s otcom celý a s úsmevom. Vydedukoval, že sa teda pokúsia o dieťa.

Pozrel na Jamesa a snažil sa predstaviť si ho v podobnej úlohe. Prišlo mu to ako celkom vtipná predstava, ale... nie nereálna. Kto vie, sú ešte len na začiatku, takže sa nechá prekvapiť, čo im osud prinesie.

## 10/100

Hukot, hvizd a farby od výmyslu sveta!

Aj oni prispeli svojou čiastkou k veľkolepému ohňostroju v Godrickovej úžľabine. Albus s Jamesom a Scorpiusom mali čo robiť, kým sa minul aj posledný delobuch, takže oblohu ožiarili farebné kvety, mihotavé včely, ale aj lietajúci draci.

Keď bolo po všetkom a ostal po nich udupaný sneh a dozvuky smiechu, James si ho pritiahol do náručia a roztopašne ho pobozkal. Levi nadvihol obočie.

„Prvý novoročný! Ako na nový rok, tak po celý rok,“ oznámil James a vzal mu tvár do dlaní. „Milujem ťa, Levi Kurvits.“

Levi ho mocne objal. „Aj ja teba, James Potter!“

# Koniec